

Εἰς τὸ ὑπὸ Lezcan d περιγραφόμενον ἐνδ' ἄνω. (ἀριθ. 439) βιβλίον:
«ΘΕΙΟΝ ΚΑΙ ΙΕΡΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ... ΕΝΕΤΙΗΣΙ, 1754...» δημοσιεύε-
ται εἰς τὸ τέλος τούτου: «ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΑΡΙΟΝ ΠΕΡΙΕΧΟΝ τῶν
τῶν Εὐαγγελιστῶν διαδοχὴν, πόθεν ἄρχονται, καὶ ποῦ καταλήγουσιν.
Ἔτι δὲ κανόνια ΛΕ' ἐν οἷς εὐρίσκονται ἀειποτε τοῦ Εὐαγγελίου
τῶν Κυριακῶν τοῦ ὁμοίου τοῦ, ὁμοίως καὶ τὸ Ἐωθινόν, καὶ ποῖος
ἦχος γὰρρεται ἐν ἐκδόσει Κυριακῇ· καὶ ἕτερα ἀναγκαῖα, περὶ
τοῦ εὐρεῖν τῶν ἡμέραν τοῦ Ἁγίου Πάσχα, καὶ Πασχαλίου διηγε-
νὲς ΣΥΝΤΕΘΕΝ ΠΑΡ' ΕΜΜΑΝΟΥΗΛΟΥ ΤΟΥ ΓΛΥΖΟΝΙΟΥ. Τὰ δὲ

ρηθέντα κανόνια νεώτερι ἐπανορθώθησαν προεροπῇ τοῦ ποσέ
Μαμαριωτάτου Ἱεροσολύμων Πανιεράρχου ΚΥΡΙΟΥ ΧΡΥΣΑΝΘΟΥ.
ΕΝΕΤΙΗΣΙ, 1754. Παρά Νιμοράω τῷ ξάφω. CON LICENZA DE'
SUPER. E PRIVIL.» (βλ. ιδέα 48).